

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pretura Sibiu pe an 7 le., 6 luni 3 3.50 cr., 3 luni 1 0.75 cr.
Pretura meșterilor pe an 8 le., 6 luni 4 le., 3 luni 2 le.
Pretura străinătate pe an 12 le., 6 luni 6 le., 5 luni 3 le.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Admisiunea telegrafică arhiepiscopală Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 27.

Epișoala neștiință este refuzată. — Articolele neapărute nu se înșapăză.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. răscoala în literă garmon — și timbr de 30 cr. pentru
se căre publică.

Prenumerării nouă

la

„Telegraful român”

care apare de trei ori pe săptămână,
deschidem pe anul următor, 1882,
cu prețul cel mai moderat, care se
poate vedea în fruntea foiei.

Revista politică.

Sibiu, la 7 Decembrie.

Dela scandalul Németh încearcă
în casă deputaților Ungariei eara
merge mai lin. Preocupării cor-
pului legislativ ungurești privăse-
de ocazia costumii economice.

„Alfold” însă este de altă părere.
El crește că linseasca după scandalul am-
intuit este numai la apără. Sub lu-
ciul apei se petrec lucruri, care
seamănă unei fortune.

Tisza, după diariul maghiar din
Arad, nu este rehabilitat cum ar
trebui să fie. Cvintele aruncate de A.
Németh au lăsat o impresie neștearsă
asupra. Chiar în cercurile mai înalte
cuvintele lui A. Németh încă nu sunt
sterse încă să numai fie urmă de
desele. În același cercuri se trăzează
de un succesor al ministrului presi-
dent și se așteaptă numai ocazia unei
bune venită. Sucesorul este contele Szá-
páry, care devine ministrul român
lui A. Németh.

Intru căt cele duse de „Alfold”
sunt advertez, ele ar se respunda.

Mai multă atenție sternenescă sta-
rea lucrurilor Boe și che-
zilor. Sunt răi și surace scările ce se
strâcoară din acrele părți pe te-
legraf. Corespondențele însă ce vin la
diare mai mari din monarhie sunt
cu mult mai bogate în sensații. Nu
scim încă ce valoare să le atrăbuim
sensuaților din corespondențe. Spou-
nă trupelor în munții Bochei din
Cătăro sunt semne de ajuns că nă-
vem de a face numai cu sensații

goale. Una din corespondențele lui
„P. L.” ne spune că viața soldaților
în tinuturile băntuite de „hoții” este
foarte neșigură.

Altă cestinie care precearcă opini-
unii publică este cestiniea de Du-
năre. Camera României este în mo-
mentele de față un fel de centru ac-
susă căruia sunt îndreptate privirile
Europi întregi. Aci se discută de
vre-o căteva liniști cestinie aceasta
care probabilă ascunde un vizitor bogat
de evenimente dacă România nu va ceda
față unui Austria-Ungaria. Ministrul pre-
sident Brătianu în mințișina de 4 Decembrie
într-un discurs lung, s'a
manifestat asupra conflictului născut
din cestinie aceasta. Manifesta-
ționea comunică în parte și noi
la alt loc. Diarele oficioase dar și cele neoficioase din monarhie,
nemijeti și ungurești, sunt nemulțumiti
de cu manifestația ministrului
român. Ele cer capăt.

Din Germania s'au răspândit
scrisi că principalele de coroană ore se
primează regata.

In Franță Gambetta începe a
scăde în opinionea publică a France-
zilor.

Austria și România.

„Neue Freie Presse” publică următoarea
corespondență din București cu data 26
Noiembrie: „Încordarea ce există între cabi-
netele de Viena și București nu și toamna
serioasă, cum ar apărea în urma rapu-
rului reprezentanților personale ale ambasado-
rilor austriaci de acasă în România. Totuși
Atât astăzi, cât și la Viena nu vine la so-
soacă, că scirea despre misarea de sau a pă-
trund în publicitate. Oricine cunoaște cer-
curile diplomatică de astăzi, unde aşa ceva
căva în gura reprezentanților austriaci, căt și
din a funcționarilor români. Cei din Viena
au văzut că parere de către „România” a
spus lucru în gura mare, precum și că
„Corresp. politică” a anunțat urbi et orbi o
nouă, ce nu era menită pentru publicitate.
De altmierii toamna acesta regata de am-

bele părți sănt un simptom, că e posibilă
o aplanație între vederile Austriei și ale Ro-
mâniei.

În ilele din urmă am avut ocazie să
discut cestinie amănajat cu dîneri bă-
bașii de stat români. Rezultatul acestor in-
treviori este următorul: Toți admis, că s'a
comis o regretabilă indiscreție cu publica-
carea mesei diplomatică a cabinetului austriac,
dar ei observă, că tot această indis-
creție a comis și la Viena. „Correspon-
denta politici” SSM mai renumează, că mo-
dul cu care s'au vorbit în meașa despre
cetă cestinie dăunătoare nu a corespunsurilor
diplomatici; dar guvernul român n'a mai
vorbit alt mijloc spre a interesa pentru cauza
cei drăpătați României un numismatico-
logul Tornelli, care fusese col. mai mare
dușmanul Austriai, în timpul în urmă a
susținut cu mare zel pe Austria. În fine
ambasadorul rus, principele Ursuw și se-
cretarul său sănătoasă persoană din Bu-
curești, care strigă mai tar, că Monarchia
austriacă nu trebuie să suferă de fel purtat
de guvernul român. Totodată fosta „In-
dipendență Românească” subvenționată de am-
basaud răsușescă, încreză că să nu se
reconstră agitația locuitorilor contra Austriai.
Cabinetul Brătianu se va retrage, plin-
coper Ursuw și va prețui măslile, princi-
pial guvernul vienăs îndeplinător de dorință
rusă, pe care n'a putut o realiza ambasado-
rul rus în atât anii.

În cestiniea Dunării în camera
României,

În sedința din 4 Decembrie min.
Preș. I. Brătianu după unele polemici
cu opozitionele dicea:

Dlor! în mesajul nostru nu este
nimic atâtgară pentru puternica
noastră vecină; nu este vorba de ni-
mic alt, decât de drepturile noastre;
înțeles acoi că nu mă cunosc, au putut
să inducă în eroare pe Austria, după
mot d'ordre ce a fost dat de ac. Dlor,

eu nu am nici scință dinii Ves-
necu, adică scinția dreptului găinilor,
mai scinția combinatorilor politice a
dilui Carp, nici talentul de orator al

întelgeleg și ambiție a savanților și
înțelegeri lată că nice Afriicani au com-
promis lucruri de milioane, din care
cauza au fost siliciile săle vânjă la Londra
40 mii franci.

Vedeți și noi pe căt tine ciu-
rul apă, savanții cum se cărtă pe
barba lui Stefan cel Mare; umi i-o rad
alii și o pun!

Impresia ce 'mi-a făcut savanții
este întotdeauna că aceea a femeilor ga-
via, frumoase ce 'vin și 'tăi dai
vîntă pentru ele; dar după ce le-i
aujde criticându-se, sfâșinduse, arătan-
do sălbaciumele și spunând și defectele,
fugi cu grosă de elă.

Noi credem că aceste inele, se va
constata mai târziu, ce valoare și im-
portanță au.

Ioan Polescu.

FOITA.

Inelele lui Cesar Boliac.

(D. R*)

S-a vorbit mult despre aceste gi-
gantice inele, dar nu s'a spus nici o
dată cum a egit la iveau, nici s'a
arătat ce soarte au avut.

În una din ilele anului 1875,
vine de pe Dunăre un fel de negu-
stor care nu se aștepta de vîndăre, și
adresându-se la un grec, acesta îl ducă
la Boliac. După ce a arătat nes-
menținuși, apoi se poate un inel gran-
dios, doar o litră, mai scăzut și și
alțul de aceași mărime: întrabot de
unde le are, a răspuns că nescăzut
la drumul de fer de pe Dunăre.
Boliac le-a săris pășind și că mai are
vreo căteva. D. Boliac și a cumpărat
vre acelle în vîro 300 galbeni căt
trăgea ele. A treia că dimineață, acel
negustor intră repede la diui în casă
și deschidește să de un chimiră, dîse:
aici sunt 5 inele, fiind că po mine
mă duce la poliție. — La poliție,

cercetăt fin și găsindu-l în regulă, la
dat drumul. Întorcându-se la d. Bol-
iac li dîse: „ia și po acese 5, căci
voi se plec.”

Aceste 8 inele colosale cam la
doina ora, auve, diferite inscripții,
litere și petri antice de către d.
Boliac a scos tipare și lea trimis dñi
Offman, anticar la Paris, care a re-
spuns că nu se poate intelege după
ele. Atunci li trimis unul și văză,
și găsindu-l admirabil, „ia și respune că
potose să ofere pâna la 13 mii de fr.
pe el. Vejend astăzi, d. Boliac s'a
întărit să plece însuși cu toate in-
elele la Paris, Aici însă s'a simțit
treaba, și gresela cea mare a fost, că
în loc să se duca drept la d. Offman,
s'a dus la Biblioteca de lea arătat. A-
colo, din neîntelgește răsușescă, răsu-
ră să ridică o bănuială, care indoaie
a străbătut cu un fulger peste
tot. A doua, din vîne d. Offman însoțit
de un savant și după multe ob-
servări a început să' arăta îndoiulă;
atunci d. Boliac dîse dñi Offman:
„cum, d-ta tocmai pe cel mai din
urmă 'mi oferă 13 mii de fr.” —

Pentru că nu fusese cu ele pe la Bi-
blioteca, că să le bănuiasă, răspunse
d. Offman, și totul s'a finit.

Ce au le-a găsit? Aurul era
antic, lucru, pierlele asemenea, diceau
el, dar neîntelgește era aspira
litoril, gravatuili, inscripțiilor, prin-
țipale, la care nu se puteau uni, și
dicea că nu se poate intelege aceste
se arătă prin ele. Unii cîntacă într-un fol
și alții în altul. Savanții ajunși în
contradicție, ambiția și orgolju lor umflă
adesorori compromite lucrurile cele
mai importante. Să nu credeți că sa-
vanții pot să cunoască oră ce vor
vede. Să dăm un exemplu: Spusă
vre unul din ei să este cloșen cu pui
de aur, care a cucerit Europa? Des-
cifrăt, au inscripție de pe acel colier?
Deslușită ce sună figurile de pe mar-
ginea acelui val de aur? Ce semnifica-
ție au? Ce mitologie este? ce divi-
nități sunt, cărora popore și epoci
apartin, cult, artă etc. asemenea și
ce este restul color laită obiecte?

Au ajuns pe un savant spus
d-lui Boliac la Paris, că dintr-o ne-

După ce, printr-un răboiu glorios, săi domni naționa la recunoașterea independenței și atât statonicirile Regatului cu marile puteri ale Europei, acum când împreguriile din urmă Făc se spre o epocă de linistă și de pace, Majestatea Voastră înalta și neobosită. Sa îngrijește prestatul român, vine a no vorbi despre trebuințele noastre înlăuntră, precum și ceea ce urmează se facem cu totii spre a așeza peara desăvârșită în condițiile unui stat liber prosper și respectat.

O nouă noapte începe dar de astăzi înainte pentru noi.

Ori-ari ca și fiș de deosebirile de partid din trecut, înțeleșul activității noastre politice în viitor, nu poate fi căuză de căt în principiile practice pentru opera de organizare a statului și societății înlăuntră.

Majestate!

Punctul de plecare al acestei opere este constituția noastră. Ei și la 1866-1867 un compromis al tuturor partidelor, au a putut străbate cu singura modificare a articolului 7, și discutările interne și timpul rezoluției și aplicarea tratatului de la Berlin. Nimeni nu mai pune la îndoială democratizarea societății, adică departează privilegiilor de clasă și egalitatea tuturor înaintea legii și noi trebuie să ne întemeiem asemenea pe aceea respectare a muncii productive, care este formulată în Constituție prin deosebirea colegiilor electorale după doboarele censului.

Întrebuințând mai bine forțele, cari în momentul de față s-ar consuma înzadar în certe constituționale, vom să le concentrăm mai mult la întărirea unei temeinice organizații sociale pentru asigurarea proprietății și a muncii onesto în principiile ei manifestări, ivite până acum în țara noastră.

În această ordine de idei, Guvernul Majestății Voastre anunță Guvernării proiecte de lege pentru tocmelele agricole și pentru dreptul vânzării beuturilor spirituoase în comunitate rurală în profitul scăoalelor și al bisericii, precum și modificarea catorva articole din legile comunale și judecătore. O parte din aceste legi se și află în cercetarea secțiunilor Camerelor. Noile rom studia cu aceea depălina cinstindine pe care o reclama obiectul lor de o importanță incisivă. Modificarea legii tocmeelor agricole va fi salutară, tind seamă de deosebită relație dintre proprietari și locuitori după deosebitele parti ale terii și după deosebitul lor mod de a face agricultură. Asemenea regularea dreptului vânzării beuturilor spirituoase în comunitate rurală cu o cincișeă putinținoasă a intereselor, va face în fine bună întregirea a bisericii și a scăoalelor sătăscii și reale, procurând comunelor mijloace materiale pentru acesta.

Spre a îndrepta însu și cu succese activitatea primarilor și consiliorilor comunale rurale la aceasta bună întreținere a bisericilor și a scăoalelor precum și a drumurilor, comuna rurală pe căt se poate trebue să fie ferită de agitările politice și să intecete și la ea din urmă treaptă a administrației centrale, dând o parte din cele lalte atribuiri ale sale de astăzi în sarcini cantonului ca celui de întâi organ al administrației generale.

Să modificarea legii consiliilor judecătore, anunțată de guvern, credem că se trebuă să se facă în spiritul decentralizării administrative, așa precum o cere însași constituția.

Legea rurală delă 1864 prevede un minimum de pămînt pentru deosebitele categorii de săteni și introduce principiul de inalienabilitate pe termen de 30 de ani cu o modificare a dreptului de moștenire în favoarea comunelui. În consecință acestor principii conștințe de art. 20 și 133

din Constituție, credem că o dispoziție legislativă, cuprinzând libertatea de a testa, trebuie să garanteze proprietatea imobiliară a tărâmului în contra parcerii cecave.

În organismul nostru social să predasă și sărbătoare care trebuie reprezentată fără întârziere, meseriajii români a dispărut în multe locuri și este pe de altă parte dispărut în mai toate. Înlocuirea lui prin meseriajii străini ar însemna scădere vitalității poporului românesc. Fără a nescosi principiul modern al libertății muncii, este totușă de neapărată trebuință a protejării meseriajilor prin constituirea lor în corporații, cu scop de-a dezvoltă ajutorul reciproc și de-a întreține scolarele de meseri.

Față cu aceste cerințe ale politicii interne, personalul administrativ al guvernului trebuie să aibă o mai bună înțelegere a grelei sale misiuni. O lege de admitibilitate în funcțiunile administrative trebuie să responde astfel de cerințe, punând condițiunile trebuieioase pentru intrarea în serviciu, dar garantând în același temp de functionari, în marginea putințioase, în contra fluctuațiunilor politice dilei.

Ca a treia putere constituțională slăutura cu puterea executivă și cu cea legislativă, magistratura cerea a fi înaintată pe baze mai solide. O lege de admitibilitate trebuie să prevadă condițiile pentru aceasta și o lege de înaintare să le întărească, punând magistratura mai ales la adaptă de înrăurile politice. Ei pentru a păstra înțeagă a aceiainală neîntărire și a crește puterea de înfrângere a dreptății care se cer neperdute de un judecător, magistratura pe toate treptele și trebuie să devină inamovibilă cu deparțarea orării formă de eligibilitate.

În corespondință cu acestea trebuie înțelesă și vîrstă publice, felurite în formele lor, dar întempiate pe o concepție multă a organismului statului, cauță sa se reformeze și legea învățămentului public. Întempiate și administrația scăoalelor din sat trebuie să meargă paralel cu reforma mai sus atinsă a legii comunale și o sporire a scăoalelor normale, pentru pregătirea învățătorilor rurali trebuie să de corespundă numărul învățătorilor în cantică și personalul curăță. În scăoalele secundare este să se înălțeze curentul funcționarismului bugetar și să se introducă în largă măsură o direcție spre scăoale reale și de meseori, păstrând însă liceele cu învățămentul clasic ca adăvărat temelie a studiilor mai înalte. Universitățile trebuie să ajungă în stare a corespunde astfel căruii scărilelor în genere, că și în cadrul legilor de admisibilitate și funcțiunile administrative și judecătorești.

Aceste sunt reformele de căpetenie pe care le credem astăzi indicate prin situația dinlăuntru a statului român. Majestatea Voastră este că drept cuvenit încredință că, ori că se va atinge de onoare și de drepturile noastre naționale, nu va fi în toată peală decât un cuget, care va ţine deosebitate multă și va sili gădui tota devoție.

Asemenea însă Majestatea Voastră poate fi încredințată că și la mare locare a organizației noastre interne care este propria misiună și responsabilitatea de astăzi și găsi același devotamente.

Asemenea însă Majestatea Voastră! Să trăiască Majestatea Sa Regină! Să trăiască dinastia Regală! Semnat: P. Carp, T. Morescu, G. Triandaf, N. Gane, C. Pobeica, I. Negruțiu, C. Papadopol-Calișachi.

Correspondența „Rom. Libera.”
(Dela Plie)

San-Dominga, 10 Noemvrie 1881.
redactor! Dacă mănușint o lună de diele de nu vă am scris, cauza n'a fost lipsă

de materie, ci entuziasmul de care sănătatea mea pentru progresul cestuii noastre naționale. Să în adeveră cestuiua Macedo-Romană la atât de mare grad de dezvoltare și înaintare a ajuns, încă și imposibil or căruia Macedo-Romană, în cunoașterea lucrurilor și cum se acuna doi ani în urma să petrecuse la România Pindeani, a încondeințat în mană și a descris lucrările astfel precum ele există astăzi tot la aceiași Români.

Până la 1879 România Pindeani nu aspirau decât la unirea cu vechiile lor Greci, nu doreau nimic altă, decât scăparea de actualul stăpân și contopirea cu înimicul naționalităților lor; și aceasta din cauza că scăntelele se să trimetea dela Carpați spre Pind, erau foarte slabe ca să se conserve lumenia lor până la înaintarea vestitului, prin bravura locuitorilor, din Pind. De cănd însă acele scăntei s-au întărit prin înfrângătoria cetei de cultură Macedo-Romană, compusă și dirijată de cei mai ilumiți bărbați din România liberă, al căror patriotism și nobilie idei Pan-Românești sunt cunoscute în toți România; de cănd lumenile erau înaceptă la lui altă fată și scăntele erau în stare ca să ajungă până la locuitorii Macedo-Vlahiei și să le înspire, ca prin săntă dñe, ideile, sentimentele și aspirațiunile fratilor dela Carpați, de atunci România Macedoneană și Pindeani nu mai simtă decât românește; nu mai aspiră decât la întrearea românilor, nu dorește decât a se velă și să dețepătați din letargie, în care zacea mai puțin eră priu întrigile vecinilor lor, și se vedea, dic, regenerații și ca o națiune, cu deosebită deosebire de celelalte din împărăția patriei lor, să ocupă rangul ce i se cuvine la viitoarea soartă ce se pregătește popoarelor din Orient.

Spre a putea să realizeze însă toată aspirațiunile Românilor, primul lucru la care trebuie a procede este introducerea limbii noastre maternă în biserici. Numai atunci cei vom simți regenerații și scăpării cu totul de influența grecescă, când vom avea și noi ceterul nostru care, ca reprezentant al națiunei române din Balcani și Pind pe lângă guvernul otoman, va pleca cu duree de înină, ca frate de un sănge, pentru interesele Românilor și nu cum se pretence acum luerurile aici, încă sub rasa cingărcășă să se ascundă și un agent planifer și distructor panromânismului.

Atât de mult să simtă trebuința desăvârșirii noastre de clerii grecesc încă a devenit termen *sina quo non*. Să primim fără nesigură de spărțirea noastră de clerul grecesc pe vîrstă foarte mare, dificiată până să ajungem la punctul de ceteror și să fim scutiti cu totul de influența grecescă – și poți dico cu durere de înină și să te dea D-deu ca prorociție mea să te minciuni – ca nișă odată România nu vor putea ajunge la scopul ce urmărește și fi în stare, de a lucha liber pentru lucrurile lor naționale, fără a fi o prietenă de Danai; tot astfel pot dice, basat pe mica mea experiență polițistică dar cunoștește foarte bine spiritul Românilor din Turcia, că din data vîrstă voie are forcăreaza să se reprezinte pe lângă actualul nostru stăpân prin cler românesc și a se servi în biserici de limba noastră maternă, din momentul acela, dică ori vine ca trebuu cu tărie să consideră de Macedo-Romană și Pind-Români regenerații cu desăvârșire și nesinjind astfel decât românește și eur românește; neaspărând la alt ceva, decât mărimea și gloria neamului românesc, precum a fost sub gloriosul nostru imperial Ionita și succesorii sei.

Atât de mult va contribui la regenerarea Macedo-Romanilor clerul românesc, încă precum altă dată vestul astronom Archimedes dispuse: „Domi-

pa stea che ten gen chiniso,” „Da-mi săd și stan și voi mișca pământul,” tot astfel pot zice și eu astăzi „Dă-mi clerul românesc și voi da pe Macedo-Romanii regenerații pe depălin.”

Să în adeveră că alta impiedică pe Români de ași trimite copilul seu la scola română și de a declara sau și tare, înaintea vecinului seu, că este Român și voiește a rămâne atât? Neconcedabil că nimici altă de căt influență clericul-grec, pastru că românul și toți creștinii din Turcia nu se judecă de guvern că este vîrstă de afaceri religioase, precum în statele constituționale, ei archierei și mitropolitul, adică de agenții elemenești. Cum dar acest pacnemelent calugar că ușa ajunătorul, declarat înimic naționalității sale? Din contră va cercă prin toate mijloacele legitime al persecuției și să stînga de pe fată pământul, dacă nu se va lepăda de naționalitatea sa și nu va înceta de ași trimite copilul la scola ortodoxă Eleneniană. Cred de priose a mai înțins astupă acestui punct, arătând importanța clericului românesc și a introducerii limbii maternă în biserica, pentru că toți bunii patrioți Români, cari voiesc ca după un interval de timp să văd pe deșecenții lui Flaminio regenerații și a ocupa treapta cea mai înaltă pe lângă poporile din peninsula Balcanica, simțește și aproape necesitatea introducerii limbii maternă în biserica și recunoaște importanța clericului românesc, fără de care România deadrepăt Dunării nu vor putea ajunge la scopul ce urmărește. Numai grecomanii și înimicul Românilor, cari, ascunși sub nisip pseudonime, se arăta înfațoi Români, dând consilii, cari numai Grecișor săint buni și silvatore, combat aceasta.

Inainte de a vă expune marelle succese ce avăt scola română înființată primăvara trecută în orașul nostru, cred de cuvință a de descrie în-sus orașul în care scola să s'infățu-

Orăul San-Marina, situat pe munțile Smoile și o parte pe muntele Bogdan, cele mai înalte vîrfuri ale Făinului, zace spre nordul Orășului Ianina și este punctul, unde Epirul se despărțe de Macedonia. Acest oraș este locuit numai pe timpul verei, a-decădă de la Mai până la finele lui Octombrie, când cu toții pleacă în campiole Macedonia și Epirul și cei mai mulți în Tealia, spre a ierna. Locuitorii săi urcă la numărul de 12,000 curățan Români sub toate punctele de vedere, chiar și sub punctul de vedere al costumului; pentru că trebuie a observa aici, că numai numai Pindeani și a consacrat costumul lor național mai asemenea cu cel Oltenesc, precum am observat cănd am fost în adoptata mea patrie în București. În mijlocul acestor 12,000 de locuitori Români, mai există și trei profesori grecișori care dirigăze două scoli susținute de fondurile societății pentru respinderea literelor grecesci din Atene. Aceste scăole s'infățuă de cănd căță-vă tineri din orașul nostru la punctul pentru România, spre a termina studiile lor în Universitățile și gimnaziile din România, considerând Grecii ca prin acesta procedezeră pe impedețea dezvoltării sentimentului național al Românilor. Nu s'au mărginit însă până aci oamenii măre și idei! Au vîrt prin promisiuni foarte mari și străgăt din numărul locuitorilor Pind-Români pe cei cari exercită și forțe mari influență asupra Românilor de aici. La apelul Grecilor adreastă cătăforia scăoalelor din San-Maria-Oras, nostru în privința unei tendințe fără precedentă studiile la Universitatea din Iași. H' s'apseză de la o parte compatriotul nostru foarte convenabil. Pentru căcunoscuse bine pe de o parte cauță impinge pe Greci să cheltui bani pentru nisip tineri din naționalitate în totul deosebit de cea greacă, car pe de cea-

